

Trolli Neutzsky Wulf:

Mitt møte med Nord-Norge

I strålende solskinn glitrer straumens vatn som sølv — på begge sider hever fjellene seg. Det er haust og trærne flammer i gult og bronze. Himlen er blekblå, og lette skyer driv over Kistefjellet. Om ikke så lenge holder vinteren sitt barske inntog, men når sola på en dag som denne står høgt på himlen, får det sommerens døende skjønnhet til å blusse opp. Vi er langt mot nord — langt over polarcirkelen. Heile den vestnorske kyst er sett fra hurtigrutens dekk, gledet forbi mitt blikk — fjell og fjord, og rullende havgrå dønninger som løfter en og senker «Nordstjernen»'s smekre skrog i duvende famntak. Det vakreste land i verda har heilt inntatt mitt hjerte. Det eier i visse øyeblikke Italias skjønnhet, og i Finnmark gjenopplever jeg stemningen fra de russiske vidder. Det er et land så rikt på skjønnhet, at det stadig har nytt å skjenke.

Den skjebne blei meg forundt å komme hertil, ikke blott som turist, som ser litt på landets herlighet fra et hotellvindu. Jeg kom hertil for å samle nye inntrykk og skrive et par bøker med norsk motiv. Men landet fanget meg i den grad, at jeg blei her måned etter måned og fikk et strålende inntrykk av det nord-norske lynne, dets humoristiske innslag, og dets gjestfrihet.

Rossfjordstraumen blei mitt nordnorske heim. Der på kvileheimen, som er kjent ut-over heile landet, fant jeg et fredelig sted å være. Og der fikk jeg et nøye kjennskap til den store gjerning som Didrik T. Solli står midt oppi. Gjennom ham skjenket Gud Nord-Norge et heim, hvor sjuke og lidende kan møte den himmelske læke. Det finnes ikke mange av den slags heim. Jeg har i alle tilfelle, på mine reiser, aldri truffet ett som dette, som drives heilt etter troeslinjen hvor alle, som arbeider i gjerningen, må gjøre det på frivillig basis, og hvor det ikke er faste pensjonspriser og lange specificerede reknings, men hvor det heilt overlates til den enkelte å betale, hva Gud måtte legge på hans hjerte.

Jeg har, i de måneder jeg har oppholdt meg her, sett underfulle helberedelser skje. Og jeg har sett korleis der gjennom korrespondance og munttlige samtaler øves ei sjelesorg av ganske betydelige dimensjoner. De som ser dette lile hus, av ytre rett beskjedent, aner ikke hvor mektig Gud har virket innenfor dets fire vegger.

Mere enn en bange sjel er kommet med sin sjukdom, med tuberkulose, gikt, asthma eller hva annen plage det no måtte være, og her i stillheten, under forbønnens makt, opplevet de, at Gud Herren sjølv kom nær og rørte ved dem.

Det er ikke bare den nordnorske befolkning som søker dette heim, de kommer fra alle landets forskjellige egne. Huset er knapt ferdig og viser seg allerede å være for lite, og det tenkes på en videre utbygging av det, så snart det kan skaffes midler til veges.

Det er derfor tanken, at jeg skal ut å reise for virksomheta for å hjelpe til med å samle penger inn til dette velsignelsesrike arbeide. Hittil har jeg bare levet for mitt forfatterkap og for å nå videst mulig fram der, men siden jeg har sett inn i Solli's arbeide og har fått en liten forståelse av hvilke rike velsignelser han nedber over de sjuke, bleknet skrivebordsfantasiene ved sida av dette livs virkelighet.

I noen måneder har jeg arbeidet her som husmor og er kommet i intim kontakt med de sjuke. Jeg har sett dem komme langveis fra og har sett deres forventning til Gud og deres glede og takknemlighet, når de opplevet, at det som plaget dem måtte vike. For tida er her bl.a en kvinne som kom hertil fra Bergen i sjukekurv. Hun var delvis lammet, men no går det godt framover og vi ser daglig framskritt hos henne.

Min tid i kjøkkenet og ved komfyren er snart omme, men før jeg legger ned mitt verv som kvileheimens husmor, ville jeg så gjerne se dets tomme forråds kamre fylt. Hus holdninga er jo av ganske ny opprinnelse, og vi treng til mye. Kunne ikke bladets lesere være med, å sende oss poteter og grønnsaker som vi treng hardt til. Med redaktørens tillatelse skal der bli kvittert for alt her i bladet.

Glem ikke Guds store arbeide her i Nord-Norge, men vær med å støtte det med din gave.

Mange som leser dette, kjenner Solli personlig, og mange har mottatt lækedom ved hans forbønn. No kan du på en lett måte vise din takknemlighet ved å sende din gave til Kvileheimen i **Rosfjordstraumen — den vakreste bygd i heile Norge.**

Lenvik Museum